

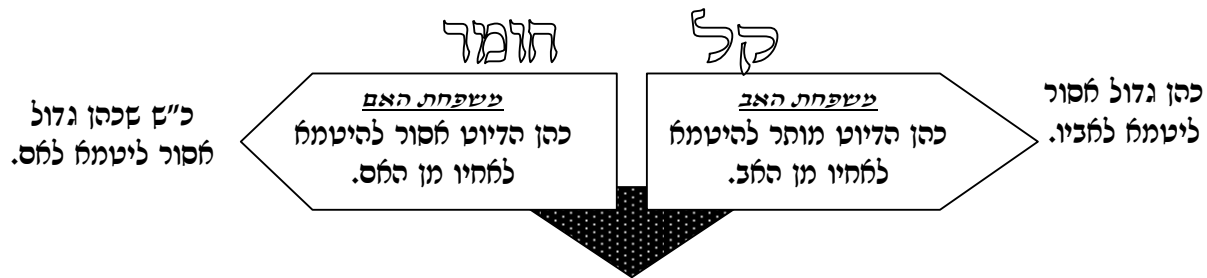
נזיר דף מ"ז ע"ב - מ"ח

לפי רבי ישעיהאל

ליטמא לאחרים	ליטמא לאימו	מת מצווה	היתר לטומאות שאינו ממת	
ק"י	לאביו ולאמו לא יטמא	לאחיו ביאור 3	צמותס דווקא מיצה אטורז	נזיר
ק"י מכהן הדיוט	ק"י מכהן הדיוט	לאביו ביאור 1 2	ג"ש אמו ביאור 1	כהן גדול

ביאור 1

הגמ' באה להוכיח שאמו מיותר

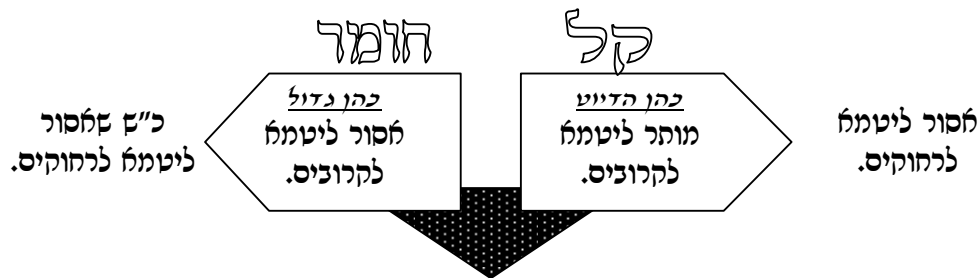

א"כ אמו מיותר

ללמוד ג"ש מנזיר שכמו שנזיר אינו נטמא רק למת אבל למצורע וכו' מותר, כמו"כ כהן

ביאור 2

הגמ' באה להוכיח שעל כל נפשות מת אינו מלמד על רחוקים אלא על קרובים

א"כ מוכרח להיות שעל כל נפשות מת לא יבוא אינו בא ללמד על רחוקים.

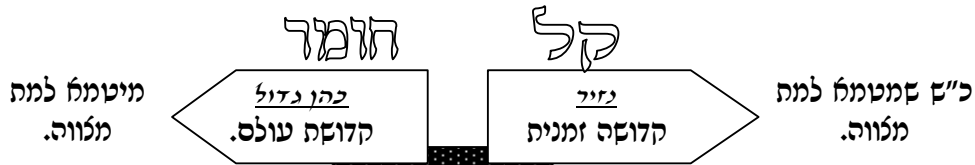
אלא מלמד על קרובים, ויש לו עוד פסוק על קרובים והוא "אביו", וא"כ הוא מיותר, ובא ללמד שדווקא לאביו אבל מת מצווה מותר.

עי' בתוס' שסוללים את הק"י מחמת כמה קושיות, וע"כ הם כותבים שהק"י לא נכתב אלא לרווחא דמילתא, והמקור לקרובים הוא בדרך זה: הרי הכהן גדול קודם היותו כהן גדול הוא היה כהן הדיוט, וכשהוא היה כהן הדיוט היה אסור לו ברחוקים, ואין שום סבבא לומר שעם עלותו בדרגה לכהן גדול יהיה מותר ברחוקים, ממילא מוכרחים לומר שאין התורה באה לאסור רחוקים, כי הוא כבר היה אסור, אלא וכו'.

הערה: יש לזעת שאמ"ו ולאמו כתוב גם בניזיר (ולא רח זכהן גדול)

מקור שניזיר מיטמא למת מצווה

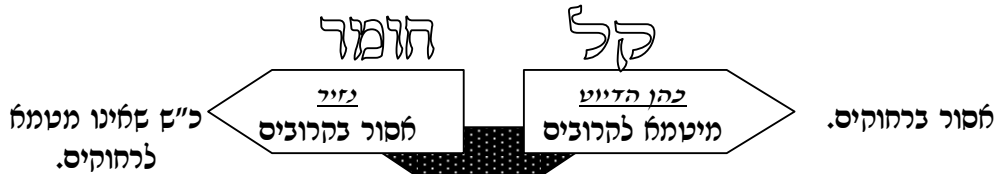
אפשרות א'

פירכא = כהן גדול אינו חמור כי יש לו קולא שאינו מביא קרבן חטאת כשנטמא.

אפשרות ב'

לכך ילפינן מלאביו ולאמו לא יטמא אבל מטמא למת מצווה.
קשיא = אולי לומדים מהפסוק לאביו ולאמו לא יטמא אבל לשאר מתים מטמא.
דחייה = ק"ו שאינו מטמא, ולא צריך פסוק.

ולכן ע"כ שלאביו ולאמו מיותר כנ"ל.

אפשרות ג'

קשיא = מדוע אנו צריכים ללמוד מפסוק הלוא אפשר ללמוד מבנין אב.

בנין אב פכה"ג

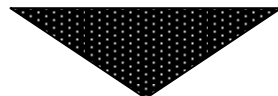
נאמרו כללות בניזיר
 א"כ נימא שמת מלואה
 מותר

נאמרו כללות בכה"ג
 עכ"ז מת מלואה מותר

דחייה פשום שיש אפשרות ללימוד פכהן הדיוט

נאמרו כללות בניזיר
 א"כ נימא סג"כ מותר
 בשאר קרובים

נאמרו כללות בכהן הדיוט
 ומותר בשאר קרובים

ולכן אנו צריכים ללמוד מלאביו ולאמו לעניין מת מצווה.

קשיא = אנו צריכים את לאביו ולאמו לגופיה שאסור, כי אנו יכולים ללמוד מבנין אב מכהן הדיוט שמותר.

מסקנה = אכן אנו לומדים את הדין שמת מצווה מלאחיו.